

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 9 d.*

Byloje T-359/04

British Aggregates Association, įsteigta Lanarke (Jungtinė Karalystė),

Healy Bros. Ltd, įsteigta Midletone (Airija),

David K. Trotter & Sons Ltd, įsteigta Manorhamiltone (Airija),

atstovaujamos solisitoriaus C. Pouncey ir advokato L. Van den Hende,

ieškovės,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą J. Flett ir T. Scharf,

atsakovę,

palaikomą

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos M. Bethell, vėliau E. Jenkinson ir I. Rao, galiausiai S. Ossowski, padedamų baristerių M. Hall ir G. Facenna,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2004 m. gegužės 7 d. Komisijos sprendimą C(2004) 1614 galutinis nepateikti prieštaravimų dėl Jungtinės Karalystės nerūdinių medžiagų mokesčio lengvatos Šiaurės Airijai pakeitimo,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai M. Prek ir V. M. Ciucă (pranešėjas),
posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. birželio 3 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

- ¹ Pirmoji ieškovė *British Aggregates Association* (toliau – BAA) yra asociacija, vienijanti mažas nepriklausomas Jungtinėje Karalystėje karjerus eksploatuojančias įmones. Jai priklauso 55 nariai, eksploatuojantys daugiau kaip 100 karjerų. Daugiausia jos narių eksploatuoja karjerus Didžiojoje Britanijoje (išskyrus Šiaurės Airiją). Šioje byloje BAA veikia savo narių, eksploatuojančių karjerus Didžiojoje Britanijoje, vardu.

- 2 Antroji ieškovė *Healy Bros. Ltd* ir trečioji ieškovė *David K. Trotter & Sons Ltd* (toliau – *DK Trotter*) yra Airijoje įsisteigusios nerūdinių medžiagų gamintojos.

- 3 Ši byla susijusi su aplinkosaugos mokesčio lengvata, taikoma Šiaurės Airijai, kurią Europos Bendrijų Komisija pirminio patikrinimo stadijoje 2004 m. gegužės 7 d. Sprendime C(2004) 1614 galutinis, skirtame Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei (Pagalba Nr. 2/04 – Nerūdinių medžiagų mokestis – Šiaurės Airija) (toliau – ginčijamas sprendimas), pripažino su bendrąja rinka suderinama pagalba pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Šio sprendimo santrauka buvo paskelbta 2005 m. balandžio 2 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C 81, p. 4). Komisijos teigimu, Bendrijos rekomendacijų dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (OL C 37, 2001, p. 3, toliau – rekomendacijos) sąlygos buvo įvykdytos.

Bendra „AGL“ schema

- 4 Bendra šio aplinkosaugos mokesčio schema, vadinama „Nerūdinių medžiagų mokesčio įvedimas Šiaurės Airijoje etapais“ („Aggregates Levy“, toliau – AGL), Jungtinėje karalystėje buvo nustatyta *Finance Act 2001* (2001 m. Finansų įstatymas) antros dalies 16–49 straipsniais ir 4–10 priedais.

- 5 Nuostatos, kuriose numatytas AGL įvedimas, įsigaliojo 2002 m. balandžio 1 d., priešingai *Finance Act 2001* įgyvendinimo taisyklės.

- 6 *Finance Act 2001* iš dalies buvo pakeistas *Finance Act 2002* (2002 m. Finansų įstatymas) 129–133 straipsniais ir 38 priedu. Pakeistose nuostatose, be kita ko, numatomas pereinamasis laikotarpis įvesti mokestį Šiaurės Airijoje.
- 7 AGL yra 1,60 svaro sterlingo (GBP) už nerūdinių medžiagų, naudojamų komerciniams tikslams, toną (2001 m. Finansų įstatymo 16 straipsnio 4 dalis).
- 8 Iš dalies pakeisto *Finance Act 2001* 16 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad AGL tampa mokėtinas, kai apmokestinamas nerūdinių medžiagų kiekis panaudojamas komerciniams tikslams Jungtinėje Karalystėje, pradedant skaičiuoti nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos. Jis taikomas tiek importuotoms, tiek Jungtinėje Karalystėje išgautoms nerūdinėms medžiagoms.
- 9 Komisija patvirtino AGL 2002 m. balandžio 24 d. Sprendimu C(2002) 1478 galutinis (Pagalba Nr. 863/01 – Nerūdinių medžiagų mokestis, (toliau – Sprendimas 2002)). Šio sprendimo sntrauka buvo paskelbta 2002 m. birželio 5 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C 133, p. 11).
- 10 2002 m. Sprendime Komisija nusprendė nepateikti prieštaravimų dėl AGL, nes, jos nuomone, šio mokesčio taikymo sritis pateisinama mokesčių sistemos logika bei bendrąja jos schema, todėl AGL nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio prasme.
- 11 AGL yra ekologinis mokestis, taikomas nerūdinėms medžiagoms, tam, kad būtų sumažinta ir racionalizuota mineralų, paprastai naudojamų kaip nerūdinės medžiagos, gavyba, skatinant jų pakeitimą perdirbtomis medžiagomis ar neapmokestinamomis neapdirbtomis medžiagomis, taip prisidedant prie aplinkos apsaugos.

- 12 AGL taikomas tik komerciniais tikslais kaip nerūdinės medžiagos naudojamiems uolienai, smėliui ir žvirgždui. Jis netaikomas šioms medžiagoms, naudojamoms kitiems tikslams. Tačiau AGL renkamas tik už neapdirbtas nerūdines medžiagas. Jis nerenkamas nei už nerūdines medžiagas, išgautas kaip kitų procesų subproduktai arba atliekos, nei už perdirbtas nerūdines medžiagas.
- 13 Kalbant apie Šiaurės Airiją, 2001 m. Finansų įstatyme numatyta mažėjanti AGL lengvatos schema, paskirstyta per penkerius metus. Pirmaisiais metais numatomas mokėtino AGL 0% tarifas. Kiekvienais metais jis padidinamas 20%, kol galiausiai po penkerių metų pasiekia 100%. Priemonės išlaidos, t. y. Jungtinės Karalystės mokesčių pajamų nuostoliai, įvertinti 45 milijonais GBP per penkerius metus.
- 14 Jungtinė Karalystė specialų Šiaurės Airijos vertinimą pateisino siekiu užkirsti kelią laikinai rizikai Šiaurės Airijos įmonėms, išgaunančioms ir apdorojančioms neapdorotas nerūdines medžiagas, prarasti tarptautinį konkurencingumą, kylančiai dėl specialios Šiaurės Airijos padėties Jungtinėje Karalystėje, nes ji turi sausumos sieną su kita valstybe nare. Todėl nerūdinių medžiagų ir perdirbtų produktų importas į Šiaurės Airiją ir eksportas iš jos yra lengvesnis nei iš kitų Jungtinės Karalystės regionų.
- 15 Taigi Komisija 2002 m. Sprendime paskelbė, kad mažėjanti lengvatos, susijusios su Šiaurės Airija, schema suderinama su bendrąja rinka, ir nepradėjo formalios procedūros, numatytos EB 88 straipsnio 2 dalyje.
- 16 Vėliau BAA pareiškė ieškinį dėl 2002 m. Sprendimo dalinio panaikinimo Pirmosios instancijos teisme (2006 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *British Aggregates prieš Komisiją*, T-210/02, Rink. p. II-2789). Šioje byloje BAA

neginčijo Komisijos išvadų, kad laipsniškas AGL įvedimas Šiaurės Airijoje buvo su bendrąja rinka suderinama pagalba, bet ginčijo Komisijos vertinimą, kad AGL nėra valstybės pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dalį.

- 17 Pirmosios instancijos teismas 2006 m. rugsėjo 13 d. Sprendimu *British Aggregates prieš Komisiją*, minėtu šio sprendimo 16 punkte, atmetė BAA ieškinį. Pirmosios instancijos teismas sprendime nusprendė, kad Komisija nepadarė akivaizdžios klaidos vertindama nerūdinių medžiagų mokesčio taikymo sritį, todėl AGL nebuvo valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. 2006 m. lapkričio 27 d. BAA pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo.
- 18 Teisingumo Teismas 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimu *British Aggregates prieš Komisiją* (C-487/06 P, Rink. p. I-10505) panaikino 2006 m. rugsėjo 13 d. Sprendimą *British Aggregates prieš Komisiją*, minėtą šio sprendimo 16 punkte, ir grąžino bylą Bendrajam Teismui.

„AGL“ pakeitimas, susijęs su Šiaurės Airijai suteikta lengvata

- 19 Pastebėjusi, kad Šiaurės Airijoje laipsniškai įvedant AGL, kaip numatyta, tikslai nebuvo pasiekti, Jungtinė Karalystė nusprendė pakeisti mažėjančią lengvatą nerūdinėms medžiagoms Šiaurės Airijoje nauja lengvatos schema.

- 20 Net ir laipsniškai įvedus AGL buvo konstatuotas nedeklaruotų nerūdinių medžiagų importo į Šiaurės Airiją iš Airijos padidėjimas, už kurį nebuvo mokamas AGL, dėl ko kilo didelė rizika Šiaurės Airijos nerūdinių medžiagų pramonei prarasti konkurencingumą. Be to, aplinkosauginė nauda, kaip tikėtasi, Šiaurės Airijoje nebuvo stebima. Nuspresta, kad ši situacija susijusi su ribotu disponavimu neapmokestinamomis perdirbtomis medžiagomis ir pakaitais Šiaurės Airijoje ir beveik neegzistuojančia šių medžiagų surinkimo ir apdorojimo infrastruktūra. Todėl, Jungtinės Karalystės institucijų teigimu, laipsniškas AGL įvedimas buvo per trumpas, kad Šiaurės Airijos perdirbtų produktų pramonė prisitaikytų prie šių pokyčių ir pradėtų dirbti su pakaitais ar perdirbtomis medžiagomis.
- 21 Taigi Jungtinė Karalystė mažėjančią lengvatos schemą Šiaurės Airijoje pakeitė nauja lengvatos schema. Pagal šią naują schemą tam, kad būtų veiksmingai pasiekti aplinkosaugos tikslai, Šiaurės Airijoje įsisteigę ūkio subjektai, sudarę aplinkosaugos sutartis su Jungtinės Karalystės institucijomis, nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2011 m. kovo 31 d. moka tik 20% nuo AGL ir todėl gauna 80% AGL lengvatą. Tačiau ši lengvata susijusi su sąlyga, kad įmonės turi formaliai sudaryti sutartis su Jungtinės Karalystės vyriausybe ir jų laikytis bei pagal jas įsipareigoti per lengvatos taikymo laikotarpį dalyvauti įgyvendinant ir tobulinant aplinkos apsaugos programą.

Procedūra Komisijoje

- 22 2004 m. sausio 5 d. Jungtinė Karalystė pranešė Komisijai apie naują lengvatos schemą.

- 23 2004 m. vasario 9 d. raštu BAA pateikė skundą dėl naujos lengvatos schemos Komisionijai, kuriame visų pirma prašė pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 24 2004 m. vasario 12 d. Komisija pateikė prašymą įstojusiai į bylą šaliai dėl papildomos informacijos.
- 25 Jungtinė Karalystė į šį prašymą atsakė 2004 m. kovo 11 d. ir balandžio 2 d. laiškais.

Ginčijamas sprendimas

- 26 2004 m. gegužės 7 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame nauja lengvatos schema buvo laikoma valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, bet suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Taip Komisija atmetė BAA skundą, nepradėjusi formalios tyrimo procedūros.
- 27 Ginčijamame sprendime Komisija pirmiausia nurodė, kad, kalbant apie egzistuojančią apmokestinimo tvarką Šiaurės Airijoje, ji 2002 m. sprendime konstatavo, kad laipsniškas AGL įvedimas Šiaurės Airijoje buvo suderinamas su rekomendacijų E.3.2 punkto nuostatomis. Šiuo atžvilgiu buvo tvirtinama, kad dėl AGL Šiaurės Airijos pramonė atsidūrė tokioje padėtyje, kai buvo rizikuojama prarasti tarptautinį konkurencingumą, būtent palyginti su Airijos nerūdinių medžiagų gamintojais.

28 Kalbėdama apie naują lengvatos schemą, Komisija teigė, kad Jungtinės Karalystės institucijos nurodė, jog nuo jos laipsniško įvedimo 2002 m. dėl AGL Šiaurės Airijos nerūdinių medžiagų pramonė atsidūrė dar sunkesnėje konkurencinėje padėtyje nei numatyta. Po įvedimo, kaip priminta šio sprendimo 20 punkte, buvo nustatytas nerūdinių medžiagų neteisėtas išgavimas ir nedeklaruotas importas į Šiaurės Airiją iš Airijos, abiem atvejais nemokant AGL. Todėl išgaunančios įmonės, kurios paprastai moka AGL, tapo dempingo objektu dėl šių neteisėtų neapmokestintų šaltinių ir prarado pardavimo pelną įmonių, kurios vertėsi ta neteisėta veikla, naudai.

29 Ginčijamame sprendime Komisija pridūrė, kad, Jungtinės Karalystės teigimu, nors Didžiojoje Britanijoje aplinkosaugos atžvilgiu AGL turėjo teigiamą poveikį, jo poveikis Šiaurės Airijoje, kur galimybė disponuoti neapmokestinamomis perdirbtomis medžiagomis ar pakaitais yra labai ribota ir lokalizuota ir kur infrastruktūra tokioms medžiagoms išgauti ir apdirbti beveik neegzistuoja, nebuvo toks, kaip tikėtasi. Jungtinės Karalystės institucijų teigimu, tai reiškia, kad lengvatos schema, numatyta 2001 m. Finansų įstatyme, nesuteikė apdorotų produktų gamintojams Šiaurės Airijoje pakankamai laiko prisitaikyti prie AGL įvedimo, pradedant dirbti su perdirbtomis medžiagomis ar pakaitais.

30 Komisija nurodo, kad norėdama veiksmingai pasiekti aplinkosauginių tikslų, Jungtinės Karalystės vyriausybė, kaip minėta šio sprendimo 21 punkte, nustatė sąlygą, nuo kurios priklauso lengvata, t. y. įmonės turi formaliai sudaryti sutartis su Jungtinės Karalystės vyriausybe ir jų laikytis, bei pagal jas išipareigoti per lengvatos taikymo laikotarpį dalyvauti įgyvendinant ir tobulinant aplinkos apsaugos programą.

- 31 Tam, kad perdirbtų produktų pramonė (t. y. įmonės, kurios komerciškai eksploatuoja neapdorotas nerūdines medžiagas) turėtų daugiau laiko prisitaikyti ir pasiekti norimą aplinkosauginį poveikį, yra numatyta pakeisti egzistuojančią lengvatos schemą į naują pereinamojo laikotarpio AGL lengvatos schemą, ją taikant visoms nerūdinių medžiagų rūšims ir apmokestinant tik 20% nuo įprastai mokėtino AGL. Ši nauja schema įsigaliojo 2004 m. balandžio 1 d. ir galios iki 2011 m. kovo 31 d. (t. y. devynerius metus nuo apmokestinimo 2002 m. balandžio 1 d. pradžios).
- 32 Konstatavusi, kad AGL lengvata buvo suteikta Šiaurės Airijoje veikiančioms įmonėms iš valstybinių išteklių atleidimo nuo mokesčio forma, sumažinant jų paprastai patiriamas išlaidas, Komisija padarė išvadą, kad egzistuoja valstybės narės suteikta pagalba, dar prieš išnagrinėdama ją pagal rekomendacijas.
- 33 Šiuo klausimu Komisija pirmiausia pabrėžė: kadangi AGL jau buvo taikomas visoje Jungtinėje Karalystėje (įskaitant Šiaurės Airiją) nuo 2002 m. balandžio mėn., jis turi būti laikomas egzistuojančiu mokesčiu.
- 34 Antra, ji pastebėjo, kad šis mokestis taikomas dėl aplinkosauginių priežasčių ir jo tikslas prisidėti prie neapdirbtų nerūdinių medžiagų išgavimo mažinimo bei skatinti pakaitų naudojimą. Šiuo klausimu Komisija pridūrė, kaip nurodyta šio sprendimo 29 punkte, kad remiantis Jungtinės Karalystės institucijų pateikta empirine informacija, nors AGL Šiaurės Airijoje neturėjo tokio poveikio, kaip tikėtasi, jo poveikis buvo teigiamas vertinant aplinkos apsaugos Didžiojoje Britanijoje atžvilgiu. Šiuo klausimu Jungtinės Karalystės institucijos tvirtino, kad išgautų neapdorotų nerūdinių medžiagų apimtys Didžiojoje Britanijoje 2002 m. labai sumažėjo (t. y. 5,7%, palyginti su praėjusių metų vidurkiu), kad apmokestinamų nerūdinių medžiagų išlaidos buvo

daug didesnės nei neapmokestinamų, o tai reiškė, kad nerūdinių medžiagų tiekimo aplinkosauginės išlaidos buvo perduotos vartotojams (nerūdinių medžiagų išgavimo neigiamas poveikis įskaičiuojamas į jų gamybos išlaidas) ir kad perdirbtų medžiagų ir pakaitų (pavyzdžiui, skalūno atliekos ir kaolinas) pardavimai padidėjo bei buvo atidarytos naujos perdirbimo gamyklos.

35 Trečia, Komisija pastebėjo, kad pagrindinis sprendimas taikyti AGL lengvatą kai kurioms Šiaurės Airijos įmonėms jau buvo priimtas, kai 2002 m. balandžio 1 d. įvestas šis mokestis.

36 Komisija nusprendė, kad rekomendacijų 51.2 punkte numatytos sąlygos yra įvykdytos.

37 Kalbėdama apie 51.1 punkto b papunkčio antroje įtraukoje nustatytą sąlygą, ji atkreipė dėmesį, kad schemos taikymo trukmė apribota septyneriais metais, o sumažinimas susijęs su nacionaliniu mokesčiu, nustatytu nesant Bendrijos mokesčio. Taip pat Komisija nusprendė, kad 20% tarifas, kurį įmonės vis dėlto turi mokėti, yra didelė nacionalinio mokesčio dalis.

38 Todėl Komisija tvirtina, kad rekomendacijose nustatytos sąlygos visiškai įvykdytos, ir mano, kad lengvatos schema yra suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

- 39 Komisija nutarė, kad pakeista AGL lengvatos schema, taikoma Šiaurės Airijai, yra suderinama su EB Sutarties nuostatomis, ir nusprendė nepateikti prieštaravimų.

Procesas

- 40 2004 m. rugpjūčio 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovės pareiškė šį ieškinį.
- 41 2005 m. sausio 5 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje užregistruotu dokumentu Jungtinė Karalystė pateikė prašymą įstoti į šią bylą Komisijos pusėje. 2005 m. kovo 4 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas pritarė šiam įstojimui į bylą. Per nustatytus terminus įstojusi į bylą šalis pateikė savo paaiškinimus, o kitos šalys – pastabas dėl šių paaiškinimų.
- 42 Kadangi iš dalies buvo pakeista Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis, teisėjas pranešėjas paskirtas į penktąją kolegiją, kuriai atitinkamai perduota ši byla.
- 43 Su ieškiniu ieškovės pateikė prašymą taikyti proceso organizavimo priemones pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnio 4 dalį ir 68 bei 70 straipsnius, siekdamas, kad Komisija pateiktų Jungtinės Karalystės per tyrimo procedūrą pateiktą raštą, apimančią „empirinę informaciją“, kuria ji rėmėsi Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato generalinio direktoriaus 2004 m. liepos 20 d. laiške BAA teisiniam atstovui.

- 44 Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas, išklauses šalis, 2008 m. rugsėjo 24 d. nutartimi sustabdė šios bylos nagrinėjimą pagal Procedūros reglamento 77 straipsnio a punktą ir Teisingumo Teismo statuto 54 straipsnio 3 dalį, kol bus priimtas Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-487/06 P.
- 45 2008 m. gruodžio 22d. Teisingumo Teismas priėmė Sprendimą *British Aggregates prieš Komisiją*, minėtą šio sprendimo 18 punkte. Todėl procesas šioje byloje buvo tęsiamas.
- 46 Pirmosios instancijos teismo prašymu šalys pateikė pastabas dėl 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, minėto šio sprendimo 16 punkte, įtakos šiam ginčui.
- 47 Pastabose šiuo klausimu Komisija paskelbė, jog atsisako ginčyti šio ieškinio priimtinumą.
- 48 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Per 2009 m. birželio 3 d. posėdį išklaustytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 49 Per posėdį ieškovės atšaukė prašymą taikyti proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnio 4 dalį ir 68 bei 70 straipsnius (žr. šio sprendimo 43 punktą).

- 50 Per posėdį įstojusi į bylą šalis, priėmus šio sprendimo 18 punkte minėtą 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimą *British Aggregates prieš Komisiją*, taip pat atšaukė savo prieštaravimą dėl šio ieškinio priimtinumą.

Šalių reikalavimai

- 51 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

- 52 Komisija, palaikoma į bylą įstojusios šalies, Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Pirminės pastabos

- ⁵³ Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodė tris panaikinimo pagrindus. Pirmasis susijęs su EB 23 ir EB 25 straipsnių ar EB 90 straipsnio pažeidimu, antrasis pagrindas susijęs su rekomendacijų pažeidimu, o trečiasis – su Komisijos procedūrinių pareigų pažeidimu, būtent EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimu. Kalbėdamos apie trečiąjį pagrindą, ieškovės kaltino Komisiją nemotyvuotus ginčijamo sprendimo ir todėl pažeidus EB 253 straipsnį bei pareigas, kurios jai privalomos vykstant pirminiam patikrinimui.
- ⁵⁴ Kalbėdamos apie pagrindą, susijusį su EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimu, ieškovės iš esmės tvirtina, kad suteikusi leidimą aptariamai pagalbos schemai atlikus tik pirminį patikrinimą Komisija pažeidė EB 88 straipsnio 2 dalį ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] taikymo taisykles (OL 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 4 straipsnio 4 dalį, pagal kurią institucija privalo pradėti formalią tyrimo procedūrą, nes priemonės, apie kurias pranešta, sukėlė didelių sunkumų, susijusių su jų suderinamumu su bendrąja rinka. Tačiau BAA pateikti argumentai ir įrodymai, pagrindžiantys skundą, parodė, kad buvo didelių abejonių, susijusių su, pirma, faktu, jog nauja lengvatos schema nebuvo suderinama su bendrąja rinka, būtent su EB 23 ir EB 25 straipsniais

ar EB 90 straipsniu (pirmasis pagrindas) ir kad, antra, rekomendacijose numatytos sąlygos nebuvo įvykdytos (antrasis pagrindas).

- 55 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta formali tyrimo procedūra yra privaloma, jei Komisija patiria didelių sunkumų vertindama, ar valstybės pagalba suderinama su bendrąja rinka. Taigi Komisija, priimdama palankų sprendimą dėl pagalbos, gali apsiriboti EB 88 straipsnio 3 dalyje nustatyta pirminio patikrinimo stadija tik tuo atveju, jeigu ji po pirmo patikrinimo gali įsitikinti, kad ta pagalba suderinama su bendrąja rinka. Ir, atvirkščiai, jei po pirmo patikrinimo Komisija padaro priešingą išvadą arba jei per pirminį patikrinimą nesugebėjo įveikti visų sunkumų, kilusių dėl šios pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo, ji privalo surinkti visas reikalingas nuomones ir pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą (1984 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, 84/82, Rink. p. 1451, 13 punktas; 1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 29 punktas; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 33 punktas ir 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją*, C-431/07 P, Rink. 2009 p. I-2665, 61 punktas; taip pat žr. 1995 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SIDE prieš Komisiją*, T-49/93, Rink. p. II-2501, 58 punktą).
- 56 Didelių sunkumų sąvoka yra objektyvaus pobūdžio. Tokių sunkumų egzistavimas turi būti nustatytas tiek iš ginčijamo akto priėmimo aplinkybių, tiek iš jo turinio, objektyviai susiejant sprendimo motyvus su įrodymais, kuriuos Komisija turėjo tuo metu, kai priėmė sprendimą dėl ginčijamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka (55 punkte minėtų Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją* 63 punktas ir Sprendimo *SIDE prieš Komisiją* 60 punktas). Iš to matyti, kad Bendrojo Teismo vykdoma teisėtumo kontrolė, susijusi su didelių sunkumų nustatymu, dėl savo pobūdžio aprėpia daugiau nei vien patikrinimą, ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos (šiuo klausimu žr. 55 punkte minėto Sprendimo *Cook prieš Komisiją* 31–38 punktus ir 55 punkte minėto Sprendimo *Matra prieš Komisiją* 34–39 punktus;

2001 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją*, T-73/98, Rink. p. II-867, 47 punktą).

- 57 Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad tai, jog per pirminį patikrinimą Komisijos atliktas tyrimas buvo nepakankamas ar neišsamus, yra požymis, kad kilo didelių sunkumų (šiuo klausimu žr. 55 punkte minėto Sprendimo *Cook prieš Komisiją* 37 punktą; 2001 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-204/97, Rink. p. I-3175, 46–49 punktus; 56 punkte minėto Sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 108 punktą).
- 58 Kadangi ginčijamas sprendimas buvo priimtas nepradėjus formalios tyrimo stadijos, Komisija galėjo jį teisėtai priimti tik tada, jeigu pirminis patikrinimas nekėlė didelių sunkumų. Iš tikrųjų, jeigu tokių sunkumų buvo, sprendimas galėtų būti panaikintas dėl vienintelio motyvo, t. y. dėl to, kad nebuvo atliktas EB sutartyje numatytas išsamus tyrimas, kuriam taikomas rungimosi principas, net jeigu nebūtų įrodyta, jog Komisijos pateikti vertinimai dėl esmės buvo klaidingi teisės ar fakto klausimais.
- 59 Todėl reikia išnagrinėti visus ieškovių pateiktus pagrindus dėl ginčijamo sprendimo, kad būtų įvertinta, ar jie leidžia nustatyti didelius sunkumus, dėl kurių Komisija būtų turėjusi pradėti formalaus tyrimo procedūrą, numatytą EB 88 straipsnio 2 dalyje (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz ir k. prieš Komisiją*, T-158/99, Rink. p. II-1, 91 punktą ir 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie prieš Komisiją*, T-375/03, nepaskelbtas Rinkinyje, 67 ir 77 punktus). Šiuo atveju pirmiausia reikia išnagrinėti pirmąjį pagrindą, susijusį su EB 23 ir EB 25 straipsnių ar EB 90 straipsnio pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio EB 23 ir EB 25 straipsnių ar EB 90 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

- 60 Ieškovių teigimu, naujos AGL lengvatos schemos pasekmė yra ta, kad iš Airijos importuotos nerūdinės medžiagos apmokestinamos visu AGL (1,60 GBP už toną), o Šiaurės Airijoje pagaminti identiški produktai apmokestinami tik 0,32 GBP už toną, t. y. tik 20% nuo viso AGL tarifo. Be to, Airijoje įsisteigę gamintojai, priešingai nei Šiaurės Airijoje įsisteigę gamintojai, negali prisiimti aplinkosaugos įsipareigojimų, kad jiems būtų taikoma lengvatos schema. Iš to kyla fiskalinė diskriminacija, prieštaraujanti EB 23 ir EB 25 straipsniams ar EB 90 straipsniui, kuriais siekiama vieno tikslo, t. y. neiškreiptos konkurencijos bendrojoje rinkoje.
- 61 Ieškoves dar labiau stebina aplinkybė, kad Komisija patvirtino naują lengvatos schemą, nes ji ginčijamame sprendime aiškiai konstatavo, kad šios schemos tikslas buvo apsaugoti Šiaurės Airijos pramonės konkurencingumą Airijos gamintojų atžvilgiu, nepaisant Teisingumo Teismo praktikos, pagal kurią Komisija negali pripažinti suderinama su bendrąja rinka pagalbos, kuri prieštarauja kitoms EB sutarties nuostatomis, ypač jei šiomis nuostatomis, kaip antai šiuo atveju EB 23 ir EB 25 straipsniais ar EB 90 straipsniu, taip pat siekiama neiškreiptos konkurencijos rinkoje. Todėl yra didelių abejonių dėl naujos lengvatos schemos suderinamumo su bendrąja rinka.
- 62 Dublike ieškovės pabrėžė, kad EB sutarties nuostatos, kuriomis draudžiami muitai ir lygiavercio poveikio mokėjimai (EB 23 ir EB 25 straipsniai), ir vidaus diskriminuojantys

prekybos mokesčiai (EB 90 straipsnis) negali būti taikomi kumuliatyviai. Tačiau šios nuostatos papildo viena kitą tiek, kiek EB 90 straipsnio tikslas visų pirma yra išvengti, kad muitų ir lygiaverčio poveikio mokėjimų draudimas būtų apeinamas taikant vidaus mokesčius. Todėl tiksli riba tarp EB 23 ir EB 25 straipsnių bei EB 90 straipsnio taikymo sričių nėra visada aiški. Bet kuriuo atveju pagal Teisingumo Teismo praktikoje nustatytus kriterijus dėl diskriminacinio pobūdžio AGL patenka į vienos iš šių nuostatų taikymo sritį. Ieškovės per posėdį pabrėžė, kad pagal šią teismo praktiką pateikusios savo pirmąjį pagrindą jos rėmėsi, pirma, EB 23 ir EB 25 straipsnių pažeidimu arba, antra, EB 90 straipsnio pažeidimu.

⁶³ Kalbėdamas apie EB 23 ir EB 25 straipsnių pažeidimą, ieškovės tvirtina, kad pagal šiuos straipsnius draudžiamas bet koks piniginis mokestis importuotiems produktams, nebent šie mokesčiai priklauso bendrai vidaus mokesčių sistemai, sistemiškai taikomai nacionaliniams ir importuotiems produktams pagal tuos pačius kriterijus, arba tai yra mokestis už realiai importuotojams suteiktas paslaugas. Teismas nusprendė: kad importuotam produktui taikomas mokestis priklausytų bendrai vidaus mokesčių sistemai, jis turi būti vienodai taikomas vidaus ir importuotam produktui tame pačiame prekybos etape ir apmokestinimo įvykis taip pat turi būti vienodas abiejų produktų atveju.

⁶⁴ Tačiau Šiaurės Airijoje AGL buvo taikomas ne tik kitokio tarifo (0,32 GBP vietoj 1,60 GBP), bet ir skirtinguose prekybos etapuose, todėl jis nėra bendros vidaus mokesčių sistemos dalis. Iš to kyla diskriminacija, nes importuotos nerūdinės medžiagos pagal savo pobūdį buvo visada apmokestinamos remiantis kitokiu apmokestinamuoju įvykiu nei vidaus nerūdinės medžiagos. Iš tiesų, ieškovių teigimu, iš teismo praktikos matyti, kad EB 23 ir EB 25 straipsniai yra pažeidžiami, jei vidaus ir importuotiems

produktams taikomi skirtingi apmokestinamieji įvykiai, nepaisant to, kad importuotiems produktams taikomas mokestis yra iš tiesų mažesnis nei vidaus produktams. Todėl AGL, specialiu būdu taikomas importuotiems produktams, yra muitams lygiaverčio poveikio mokėjimas.

- 65 Be to, AGL buvo muitui lygiaverčio poveikio mokėjimas, nes jis specialiai taikytas importuotiems, o ne vidaus produktams. Jungtinėje Karalystėje AGL moka kai kurie nerūdinių medžiagų gamintojai, kurie neprivalo jo perleisti vartotojams, bet jį visą ar jo dalį gali įskaičiuoti į veiklos išlaidas. Kadangi Jungtinė Karalystė negali apmokesdinti ne jos teritorijoje įsisteigusių gamintojų, ji apmokestina importuotus produktus.
- 66 Jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad AGL taikymas importui į Šiaurės Airiją „priklauso bendrai vidaus mokesčių sistemai“ ir todėl nėra muitams lygiaverčio poveikio mokėjimas, ieškovių tvirtinimu tai pažeistų EB 90 straipsnį.
- 67 Šiuo klausimu ieškovės teigia, kad ne Šiaurės Airijoje įsisteigę gamintojai negali sudaryti aplinkosaugos sutarčių tam, kad joms būtų taikomas 20% nuo AGL tarifas. Kadangi aptariami produktai yra identiški, šis skirtingas vertinimas prieštaravo EB 90 straipsnio pirmajai pastraipai, apsaugodamas Šiaurės Airijos gamintojus nuo konkurencijos.
- 68 Tai neatitinka nusistovėjusios teismo praktikos, pagal kurią valstybės narės gali nustatyti diferencijuotą mokesčio schemą kai kuriems produktams, tik jei ši diferenciacija

suderinama su Bendrijos teise. Aptariama pagalbos schema prieštarauja šiai praktikai, nes pagal apibrėžtį mažesnio mokesčio taikymo kriterijai taikomi tik vidaus produktams.

- 69 Komisija pirmiausia tvirtina, kad ieškovės aiškiai neapibrėžė ieškinio pagrindo. Nebuvo aiškiai nustatyta, ar ieškinys pagrįstas EB 23 ir EB 25 straipsnių, ar EB 90 straipsnio pažeidimu, ar visų šių nuostatų pažeidimu. Nepakako tvirtinti, kad šiuo atveju šios nuostatos nagrinėtinos, nepateisinant, kaip kiekviena iš jų turi būti nagrinėjama.
- 70 Šiuo klausimu Komisija visų pirma pabrėžia, kad nurodyti straipsniai susiję su skirtingais klausimais: EB 23 ir EB 25 straipsniais draudžiami tarp valstybių narių muitai, importui ir eksportui ar lygiaverčio poveikio mokėjimai, o EB 90 straipsnis susijęs su produktų iš kitos valstybės narės fiskaliniu diskriminavimu. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką nuostatos, susijusios su lygiaverčio poveikio mokėjimais ir su vidaus fiskaline diskriminacija, neturėtų būti taikomos kumuliatyviai, nes tas pats apmokestinimas kartu negali priklausyti abiem kategorijoms. Kadangi ieškovės turi nurodyti tariamai pažeistas nuostatas, Komisija mano, kad toks netikslus ir prieštaringas pagrindas neturėtų būti pateiktas dubliko stadijoje, ypač su tokiais detaliais, kaip antai ieškovių pateikti, argumentais. Tik dėl šios priežasties pagrindas turėjo būti atmestas kaip nepriimtinas taikant Procedūros reglamento 44 straipsnį.
- 71 Triplike Komisija dar tvirtino, kad ieškovių argumentas, jog AGL buvo muitams lygiaverčio poveikio mokėjimas EB 25 straipsnio prasme, buvo naujas, ir todėl buvo pažeista Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalis.

- 72 Tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų neatmesti ieškinio pagrindo kaip nepriimtino, Komisija pirmiausia pabrėžia, kad atrodo, jog EB 23 ir EB 25 straipsniai nesvarstytini, nes ginčijamas sprendimas nesusijęs su muitu, taikomu iš Airijos importuojamoms nerūdinėms medžiagoms. Komisijai AGL nėra pinigine prievolė, taikoma importuotiems produktams, bet, kaip mokestis, taikomas nerūdinėms medžiagoms, yra sektoriui taikomas mokestis. Kadangi šiuo atveju Šiaurės Airijos gamintojai moka bent jau 20 % nuo AGL, bet už tai negauna nieko, faktai neatitinka nei EB 23 ir EB 25 straipsnių, nei ieškovių nurodytos teismo praktikos.
- 73 Kalbėdama apie EB 90 straipsnį, Komisija mano, kad ieškovių kaltinimas dėl diskriminacijos yra nepagrįstas. Ji pabrėžia, kad diskriminacija yra tik tada, kai skirtingos taisyklės taikomos panašioms situacijoms. Tačiau šiuo atveju nebuvo nei tiesioginės, nei netiesioginės diskriminacijos.
- 74 Kalbant apie mokesčius, tai reiškia, kad mokesčio lengvata, nesuteikiama ne rezidentui, gali sukelti skirtingą dviejų mokesčių mokėtojų rūšių vertinimą, todėl – ir diskriminaciją EB sutarties prasme, kai nėra objektyvių skirtumų tarp situacijų, kurie pateisintų skirtingą dviejų rūšių mokesčių mokėtojų vertinimą. Tačiau šiuo atveju buvo objektyvių priežasčių, susijusių su aptariamų produktų pobūdžiu, aptariamoms pramonės lokaliu pobūdžiu ir specialia Šiaurės Airijos situacija.
- 75 Papildomai Komisija primena, kad įmonių fiskalinė diferenciacija gali būti pateisinama aptariamoms sistemoms bendru pobūdžiu ir schema. Kadangi lengvatos schema buvo specialiai sukurta, kad atsvertų Šiaurės Airijos nerūdinių medžiagų pramonės sunkumus, pagal ją nustatytos sistemos pobūdį tik Šiaurės Airijoje įsisteigusios įmonės

gali būti priimti aplinkosaugos įsipareigojimų pagal sutartis su Jungtinės Karalystės institucijomis.

76 Todėl, Komisijos nuomone, ji nepatyrė didelių sunkumų, o atvirkiščiai, buvo padėtyje, kai galėjo pirminės stadijos pabaigoje padaryti išvadą, kad pagalba, apie kurią pranešta, buvo suderinama su bendrąja rinka.

77 Įstojusi į bylą šalis sutinka su Komisijos pastabomis ir tvirtina, kad pirmasis pagrindas nėra pakankamai tikslus ir yra nepagrįstas. Ši byla nėra susijusi nei su muitu, nei su lygiaverčio poveikio mokėjimu, nei su vidaus fiskaline diskriminacija.

78 Įstojusi į bylą šalis priduria, kad ne visoms Šiaurės Airijoje įsteigtoms įmonėms taikoma 80% dalinė lengvata. Ji taikoma tik formalias sutartis, kurių dalykas yra įgyvendinti pagerinimus, susijusius su aplinkos apsaugos tikslais, pasirašiusioms ir jų besilaikančioms įmonėms. Iš tiesų aplinkosaugos sutarčių laikymasis sukelia papildomų įgyvendinimo išlaidų, kurias kompensuoja lengvata, o ne Šiaurės Airijoje įsisteigę ūkio subjektai neprivalo patirti tokių išlaidų.

79 Be to, šioje srityje Jungtinėje Karalystėje įgyvendinta bendra vidaus apmokestinimo sistema vienodai taikoma nacionaliniams ir importuotiems produktams. Todėl

Airijoje įsteigtos įmonės nevertinamos kitaip nei Jungtinėje Karalystėje įsteigtos įmonės, kurios neprivalo prisiimti išlaidų, susijusių su aplinkos pagerinimu, ir negauna kompensacijos dalinės AGL lengvatos forma.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Dėl pirmojo pagrindo priimtimumo

⁸⁰ Komisija, kaip ir įstojusi į bylą šalis, tvirtina, pirma, kad pirmasis pagrindas, netikslus ir prieštaringas, turi būti atmetas kaip nepriimtinas pagal Procedūros reglamento 44 straipsnį. Klausimas, kuriomis nuostatomis ieškovės grindžia ieškinį, nėra aiškus.

⁸¹ Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šis nurodymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl jo, prireikus – be jokios kitos pagrindžiančios informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, kad ieškinyis būtų priimtinas, reikia, jog esminės jį pagrindžiančios faktinės ir teisinės aplinkybės išplauktų – kad ir glaustai, tačiau sklandžiai ir suprantamai – iš pačio ieškinio teksto (2000 m. liepos 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *RJB Mining prieš Komisiją*, T-110/98, Rink. p. II-2971, 23 punktas ir 2005 m. vasario 3 d. Pirmosios

instancijos teismo nutarties *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją*, T-19/01, Rink. p. II-315, 64 punktas).

- 82 Reikia konstatuoti, kad ieškinyje vartojamas žodis „ar“ aiškiai reiškia, kad ieškovės alternatyviai tvirtina, jog buvo pažeistos, viena vertus, EB 23 ir EB 25 straipsnių nuostatos ir, kita vertus, EB 90 straipsnio nuostatos.
- 83 Šios ieškinyje esančios nuorodos buvo pakankamai aiškios ir tikslios Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, kad leistų Komisijai pasirengti gynybai.
- 84 Per posėdį ieškovės pabrėžė, kad pateikdamos savo pirmąjį pagrindą jos pirmiausia tvirtino, jog pažeisti EB 23 ir EB 25 straipsniai, ir tik po to, kad pažeistas EB 90 straipsnis.
- 85 Šiomis aplinkybėmis pirmąjį pagrindą reikia laikyti pakankamai aiškiu ir tiksliau Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.
- 86 Antra, Komisija tvirtina, kad ieškovių argumentas, jog AGL buvo muitui lygiaverčio poveikio mokėjimas EB 25 straipsnio prasme, pirmą kartą buvo pateiktas dubliko stadijoje. Taigi jis buvo naujas, ir todėl buvo pažeista Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalis.

- 87 Pagal teismo praktiką proceso metu negali būti pateiktas naujas pagrindas, nebent jis pagrįstas per procesą paaiškėjusiomis teisinėmis ar faktinėmis aplinkybėmis, kaip numatyta Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje (šio sprendimo 81 punkte minėtos Nutarties *RJB Mining prieš Komisiją* 24 punktą). Tačiau pagrindas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai papildo anksčiau pradiniame ieškinyje nurodytą pagrindą ir su juo yra glaudžiai susijęs, yra priimtinas (žr. 1999 m. kovo 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hubert prieš Komisiją*, T-212/97, Rink. VT, p. I-A-41 ir II-185, 87 punktą ir nurodytą teismo praktiką bei 81 punkte mintėtos Nutarties *RJB Mining prieš Komisiją* 24 punktą).
- 88 Šioje byloje aišku, kad EB 25 straipsnis tiesiogiai nebuvo nurodytas ieškinyje. Tačiau ieškovės ieškinyje nurodė EB 23 straipsnio pažeidimą tiek, kiek fiskalinė diskriminacija kilo iš naujos lengvatos schemos. Tačiau reikia priminti, kad pagal EB 23 straipsnio 1 dalį Bendrija grindžiama visą prekybą prekėmis apimančia muitų sąjunga. Šioje sąjungoje tarp valstybių narių draudžiami importo ir eksporto muitai bei visi lygiavėrcio poveikio mokėjimai, o jų santykiams su trečiosiomis šalimis nustatomas bendrasis muitų tarifas (2007 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-173/05, Rink. p. I-4917, 27 punktą).
- 89 Todėl EB 23 straipsnis, kuriuo draudžiami muitai, ir EB 25 straipsnis, kuriuo draudžiami lygiavėrcio poveikio mokėjimai, kartu yra būtini bendro draudimo priedai (šiuo klausimu žr. 88 punkte minėto 1962 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Liuksemburgą ir Italiją* 28 punktą ir nurodytą teismų praktiką bei 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Stadtgemeinde Frohnleiten ir Gemeindebetriebe Frohnleiten*, C-221/06, Rink. p. I-9643, 27 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Todėl šis argumentas papildo anksčiau nurodytą pagrindą ir yra priimtinas pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

— Dėl pirmojo pagrindo pagrįstumo

90 Iš šio sprendimo 57 punkte minėtos teismo praktikos matyti, kad Komisijos per pirminio patikrinimo procedūrą atlikto tyrimo nepakankamas ar neišsamus pobūdis įrodo didelių sunkumų egzistavimą.

91 Taip pat iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad jei pagal EB 87 ir EB 88 straipsnius Komisijai suteikiama diskrecija priimti sprendimą dėl valstybės pagalbos schemos suderinamumo su bendrosios rinkos reikalavimais, iš bendros EB sutarties struktūros matyti, kad šia procedūra niekada neturi būti pasiekiamas specialioms EB sutarties nuostatoms prieštaraujantis rezultatas (šiuo klausimu žr. 1980 m. gegužės 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Italiją*, 73/79, Rink. p. 1533, 11 punktą; 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 78 punktą ir 2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Weyl Beef Products ir kt. prieš Komisiją*, T-197/97 ir T-198/97, Rink. p. II-303, 75 punktą). Ši Komisijos pareiga užtikrinti, kad EB 87 ir EB 88 straipsniai bei kitos EB sutarties nuostatos būtų taikomos darniai, išskyla ypač tuo atveju, kai ir šiose kitose nuostatose numatytas neiškreiptos konkurencijos bendrojoje rinkoje tikslas, kaip šiuo atveju, viena vertus, EB 23 ir EB 25 straipsniuose ir, kita vertus, EB 90 straipsnyje, kuriais siekiama išsaugoti laisvą prekių judėjimą ir konkurenciją tarp nacionalinių ir importuotų produktų. Iš tiesų priimdama sprendimą dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka Komisija neturėtų ignoruoti grėsmės privačių ūkio subjektų konkurencijai bendrojoje rinkoje rizikos (55 punkte minėto Sprendimo *Matra prieš Komisiją* 42 ir 43 punktai).

92 Todėl valstybės pagalba, kurios kai kurios sąlygos pažeidžia kitas EB sutarties nuostatas, Komisijos negali būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka (91 punkte minėto

2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 78 punktą ir 57 punkte minėto Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją* 41 punktą). Be to, sprendžiant, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, reikia atsižvelgti į rinkos sąlygas, įskaitant ir fiskalinį lygmenį (šiuo klausimu žr. 91 punkte minėto 1980 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* 11 punktą ir 57 punkte minėto Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją* 42 punktą). Iš to matyti, kad pagal EB sutarties sistemą valstybė narė negali kitų valstybių narių produktų fiskalinės diskriminacijos forma suteikti valstybės pagalbos ar šiai pagalbai negali būti duotas leidimas (šiuo klausimu žr. 1981 m. gegužės 27 d. Sprendimo *Essevi ir Salengo*, 142/80 ir 143/80, Rink. p. 1413, 28 punktą).

⁹³ Tačiau pagal Teisingumo Teismo praktiką kai kurių atleidimo nuo mokesčio atvejų ar mokesčių lengvatų, ypač jeigu jų tikslas išlaikyti gamybą ar įmones, kurios be konkrečių mokesčių lengvatų nebūtų rentabilios dėl gamybos išlaidų augimo, teisėtumas susijęs su sąlyga, kad šia teise besinaudojančios valstybės narės lengvatą nediskriminaciniu ir neproteguojančiu būdu taikytų ir importuotiems produktams, esantiems tokioje pačioje padėtyje (šiuo klausimu žr. 1980 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 168/78, Rink. p. 347, 16 punktą; 1980 m. spalio 30 d. Sprendimo *Schneider-Import*, 26/80, Rink. p. 3469, 9 punktą ir 1991 m. balandžio 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-230/89, Rink. p. I-1909, 12 punktą).

⁹⁴ Iš esmės ieškovės tvirtina, kad naujos AGL lengvatų schemos, taikomos Šiaurės Airijai ir patvirtintos Komisijos ginčijamu sprendimu, poveikis sukelia fiskalinę diskriminaciją, pažeidžiančią EB 23 ir EB 25 straipsnius arba EB 90 straipsnį, o tai yra dideli sunkumai.

- 95 Todėl Bendrasis Teismas turi išnagrinėti, ar tariama fiskalinė diskriminacija įrodo didelių sunkumų egzistavimą, patikrindamas ar Komisija, vertindama aptariamą pagalbą schemas suderinamumą, turėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, kad išnagrinėtų darną tarp EB 87 ir EB 88 straipsnių ir EB 23 ir EB 25 straipsnių arba EB 90 straipsnio.
- 96 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pastebėti, o to šalys neginčija, kad ginčijamu sprendimu patvirtinta nauja AGL lengvatos schema, kaip mokesčio lengvata, yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio prasme.
- 97 Be to, reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Komisija šiuo pagrindu išnagrinėjo AGL lengvatą rekomendacijų atžvilgiu. Atsižvelgdama į tai Komisija nusprendė, kad AGL yra egzistuojantis mokestis ir kad rekomendacijų 51.2 punkte nurodytos sąlygos, susijusios su rekomendacijų 51.1 punkto taikymu tokiam mokesčiui, buvo įvykdytos. Vėliau Komisija nusprendė, kad rekomendacijose numatytos sąlygos, būtent susijusios su subjektų, kuriems taikoma lengvata, didelės mokesčio dalies mokėjimu, yra įvykdytos. Komisija nusprendė, kad AGL lengvata suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą.
- 98 Galiausiai reikia priminti, kad yra neginčytina, jog tariamos fiskalinės diskriminacijos, kylančios iš EB 23 ir EB 25 straipsnių ar EB 90 straipsnio pažeidimo, klausimas nebuvo aptartas ginčijamame sprendime, kuriame nebuvo nuorodos nė į vieną iš šių nuostatų.

- 99 Todėl neginčytina, kad naujos Šiaurės Airijoje nustatytos ir ginčijamu sprendimu patvirtintos lengvatos schemas pasekmė yra ta, kad aplinkosaugos sutartis sudariusių gamintojų Šiaurės Airijoje iškastos neapdirbtos nerūdinės medžiagos apmokestinamos 20% AGL (0,32 GBP už toną), o identiški iš Airijos importuoti produktai apmokestinami visu AGL (1,60 GBP už toną). Todėl iš visos bendros AGL schemas bei iš ginčijamu sprendimu patvirtintos lengvatos schemas, taikomos Šiaurės Airijai, aišku, kad identiški produktai apmokestinami skirtingai.
- 100 Taip pat reikia pastebėti, kad pagal Jungtinės Karalystės teisės aktus Airijoje įsisteigę nerūdinių medžiagų gamintojai negali sudaryti aplinkosaugos sutarčių, kaip tai per posėdį pažymėjo Komisija ir Jungtinė Karalystė. Airijos nerūdinių medžiagų gamintojai neturi kitos galimybės pasinaudoti AGL lengvatos schema įrodydami, pavyzdžiui, kad jų veikla suderinama su aplinkosaugos sutartimis, kurias Šiaurės Airijos nerūdinių medžiagų gamintojai gali sudaryti.
- 101 Be to, svarbu pabrėžti, kad BAA skunde tvirtino, jog aptariama pagalbos schema numatoma išsaugoti tik Šiaurės Airijos nerūdinių medžiagų gamintojų konkurencingumą. BAA taip pat pabrėžė, kad nauja lengvatos schema galėjo labai iškreipti ir paveikti prekybą tarp valstybių narių ir ji jokių būdu negalėjo būti suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą.
- 102 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, reikia nuspręsti, jog Komisija, ginčijamame sprendime neišnagrinęjusi klausimo dėl galimos fiskalinės diskriminacijos tarp aptariamų nacionalinių produktų ir iš Airijos importuotų produktų, teisėtai negalėjo priimti

sprendimo nepateikti prieštaravimų pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 3 dalį AGL lengvatos, apie kurią pranešė Jungtinės Karalystės institucijos, atžvilgiu.

- 103 Šiomis aplinkybėmis reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nenagrinėjant kitų ieškovių pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 104 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.
- 105 Remiantis Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2004 m. gegužės 7 d. Komisijos sprendimą C(2004) 1614 galutinis nepateikti prieštaravimų dėl Jungtinės Karalystės nerūdinių medžiagų mokesčio lengvatos Šiaurės Airijai pakeitimo.**
- 2. Komisija padengia savo ir *British Aggregates Association, Healy Bros. Ltd bei David K. Trotter & Sons Ltd* bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Paskelbta 2010 m. rugsėjo 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.